

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0843
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0349-A

Verzoekende partij	de heer Erik VAN DE PUT , wonende te 2800 Mechelen, Rembert Dodoenstraat 97
Verwerende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad MECHELEN vertegenwoordigd door advocaten Koen GEELEN en Sarah JACOBS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64B 101

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 januari 2018 “de opname in het vergunningenregister, na weigering door de Stad Mechelen op 22 september 2017, van de houten constructie gelegen te 2800 Mechelen, Vijverstraat 5”.

De verwerende partij heeft op 22 september 2017 beslist het houten bijgebouw op een perceel gelegen te 2800 Mechelen, Vijverstraat 5, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, nr. 517 en 518, niet als ‘vergund geacht’ op te nemen in het vergunningenregister.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota in en bezorgt het administratief dossier.

De kamervoorzitter behandelt de vordering op de openbare zitting van 19 maart 2019.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

De verzoekende partij verschijnt, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partij dient op 17 juli 2017, na een eerdere aanvraag op 3 maart 2017, een aanvraag in tot opname in het vergunningenregister van de stad Mechelen van “het houten bijgebouw op een perceel gelegen te 2800 Mechelen, Vijverstraat 5” als ‘vergund geacht’.

De eerdere aanvraag is klaarblijkelijk ingediend naar aanleiding van een op 30 januari 2017 aan de consoorten KEULEERS verzonden ‘aanmaning’ om dat bijgebouw te slopen omdat het zonder stedenbouwkundige vergunning werd opgericht.

De verwerende partij weigert de eerdere aanvraag op 7 april 2017 omdat “*de, door de aanvrager voorgelegde, documenten onvoldoende tonen dat de oprichting van het gebouw dateert van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan Mechelen op 5 augustus 1976 (teneinde beroep te kunnen doen op het weerlegbaar vermoeden van vergunning conform artikel 4.2.14, §2 VCRO).*”

2.

Het perceel ligt, volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 5 augustus 1976, in woongebied.

3.

De verwerende partij weigert op 22 september 2017 als volgt de opname in het vergunningenregister als ‘vergund geacht’:

“...
Het aanvraagdossier is summier. Ten opzichte van het voorgaande dossier werd de voorliggende aanvraag beperkt aangevuld met fotomateriaal, zonder bijkomende concrete bewijsstukken aan te reiken.

De argumentatie van het voorgaande dossier kan worden hernomen:

“De voormelde bewijsstukken omvatten voornamelijk foto’s van de bestaande toestand en (onduidelijke luchtfoto’s van het NGO. De foto’s hebben weinig tot geen bewijskracht, gezien zij slechts een indicatie zijn van de bijgebouwen die zich achter de woning bevinden en aldus vanuit de lucht zichtbaar zijn, zonder concrete details weer te geven (afmetingen, oppervlakte, volume, vormgeving...). Daarnaast zijn de toegevoegde foto’s van slechte kwaliteit, gezien zij veel onduidelijke pixels vertonen en hierbij dus moeilijk helder afleesbaar zijn.

De bouwdienst beschikt over geen concrete bouwplannen het bijgebouw, noch andere gegevens over de bestaande constructies op het perceel.

Om tot de opname van een constructie als ‘vergund geacht’ constructie over te gaan is het essentieel dat de correctheid van de opname ontegensprekelijk kan worden aangenomen op basis van concrete, gedetailleerde bewijsstukken zoals: stedenbouwkundige vergunningen, oude bouwplannen, notariële akten met een gedetailleerde beschrijving van het goed, etc. Dit gegeven werd reeds voorafgaand aan deze aanvraag meegegeven, in voortraject.

De, door de aanvrager voorgelegde, documenten tonen onvoldoende aan dat de oprichting van het gebouw dateert van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan

Mechelen op 5 augustus 1976 (ten einde beroep te kunnen doen op het weerlegbaar vermoeden van vergunning conform 4.2.14, §2 VCRO).

Er wordt geen zekerheid geboden dat de bestaande constructie daadwerkelijk de constructie is die zichtbaar is op de luchtfoto en die zich in zijn huidige, oorspronkelijke vorm voordoet, gezien geen nadere details voorhanden zijn.

In voortraject werd als advies meegegeven de weinig kwalitatieve bijgebouwen op het perceel te slopen in functie van het optimaliseren van het gebruik van de buitenruimte (tuinzone) en in functie van het versterken van het rechtstreeks contact tussen de woning en de tuinzone. Het desbetreffende bijgebouw kent bijkomend een weinig gebruikelijke inplanting (pal achter de woning en nabij de rechter perceelsgrens) en is niet in overeenstemming met de goede plaatselijke aanleg.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld en het rolrecht tijdig betaald is. Er worden geen excepties opgeworpen.

A. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in haar beroepsverzoekschrift *“de beslissingen van de bevoegde diensten van de Stad Mechelen te willen aanvechten”* en vraagt de Raad ‘de houten schuur’ als “vergund geacht” in het vergunningenregister te willen opnemen.

2.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep omdat de Raad krachtens artikel 4.8.2, 3° VCRO alleen bevoegd is een registratiebeslissing te vernietigen en alles wat meer of anders wordt gevorderd dan de vernietiging van de bestreden beslissing dan ook onontvankelijk is.

3.

Artikelen 35, lid 1 en 37 DBRC-decreet bepalen:

“ ...

Art. 35 Als een Vlaams bestuurscollege ... het beroep gegrond verklaart, vernietigt het de bestreden beslissing geheel of gedeeltelijk...”

“ Art. 37. §1. Na gehele of gedeeltelijke vernietiging kan een Vlaams bestuursrechtcollege ... de verwerende partij bevelen om met inachtneming van de overwegingen die opgenomen zijn in zijn uitspraak een nieuwe beslissing te nemen of een andere handeling te stellen. Het kan daarbij de volgende voorwaarden opleggen:

1° welbepaalde rechtsregels of rechtsbeginselen moeten bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing worden betrokken;

2° welbepaalde procedurele handelingen moeten voorafgaand aan de nieuwe beslissing worden gesteld;

3° welbepaalde onregelmatige motieven of kennelijk onredelijke motieven mogen niet bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing worden betrokken.

...

§2. Het Vlaams bestuursrechtscollege ... kan, als de nieuw te nemen beslissing, bevelen conform paragraaf 1, eerste lid, het gevolg is van een gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, het arrest in de plaats stellen van die beslissing."

De Raad heeft, als administratief rechtscollege, (en behalve wanneer een nieuw te nemen beslissing het gevolg is van een gebonden bevoegdheid van de verwerende partij) alleen een vernietigingsbevoegdheid.

De Raad kan zich derhalve in principe niet in de plaats stellen van de administratieve overheid en een aanvraag beoordelen, maar alleen onderzoeken of de verwerende partij, bij de uitoefening van haar bevoegdheid, de wettigheid gerespecteerd heeft.

Voor zover de verzoekende partij vraagt dat de Raad haar aanvraag tot opname van de houten constructie in het vergunningenregister als 'vergund geacht' inwilligt, is het beroep onontvankelijk, omdat de Raad niets in het vergunningenregister als 'vergund geacht' kan laten opnemen.

De Raad beschouwt het beroep van de verzoekende partij dan ook alleen als een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

B. Schending artikel 15, 4° Procedurebesluit

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep ook omwille van het ontbreken van een ontvankelijk middel.

2.

De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

3.

De verzoekende partij beperkt zich in haar beroepsverzoekschrift tot een verwijzing naar de voorgeschiedenis van het dossier, een beschrijving van de constructie, een weergave van de "ondernomen stappen" en de inventarisatie van alle bijgebrachte documenten, waarna zij besluit dat de foto's duidelijk zijn, er een mondeling akkoord was en verscheidene mensen kunnen getuigen over het tijdstip van de bouw van de schuur, die noodzakelijk is voor het uitoefenen van het beroep van de bewoner/eigenaar van het gebouw.

De Raad oordeelt dat dit geen middel is, zoals vereist door artikel 15, 4° Procedurebesluit, namelijk een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel(s) en van de wijze waarop deze rechtsregel(s) volgens haar word(en)t geschonden.

V. KOSTEN

De verwerende partij vraagt haar, ten laste van de verzoekende partij, een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de procespartij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt en de Raad kent dan ook, ten laste van de verzoekende partij, een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe aan de verwerende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, bepaald op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 april 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De plaatsvervangend voorzitter van de achtste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS